

Tu

M Horlaci

Tu!

Tu, steaua dintre stele ce-ai coborât din aştri,
M-ai copleşit cu cerul din ochii tăi albaştri.

Tu, singura lumină ce-n mine n-o s-apună,
Îmi luminezi cărarea cu razele de lună.

Când noaptea se aşterne si-mi bate la portiță,
Tu, te cobori, iubito, pe-un fir de lămâită.

Aleea ne aşteaptă cu bănci si felinare,
Ca-n fiecare seară să mergem la plimbare.

În lumea noastră, mică, să ne simțim iubiți,
Cu zâmbetul pe buze, mereu îndrăgostiți.

Dar vine dimineața cu umbre din abis,
Tu, nu ești lângă mine, căci totul e un vis.

Si-aștept cu nerăbdare, puțin ne mai desparte,
Să ne vedem, iubito, în visul meu la noapte.

M Horlaci.